

בבא קמא כא

עניין: ושאייה יוכת שער

מהרש"א ח"א

ח"א דף כא ע"א ושאייה יוכת שער כו'. פרש"י שד כו' מכתת שער כו' עכ"ל. ותלה חורבן הצית בשער כי שם מתחיל החורבן כדאמרין פרק עגלה

זהר ח"ג דף קסג ע"א-ע"ב

דיוקנא דשמאלא דכרסיה דיליה. וההוא שור חקרי שור תס דהא רתיכא דכרסיה רשימא דברית אית ציה וע"ד האי שור חקרי תס ויעקב אחיד ציה בגווייה ובהאי שור עבד (ג) פריעה ואלעבר זוהמא דפסולת כלא. במתניתא דבללאל כתיב (שם ל) ויזכור אלהים

דנטל יעקב בכור שורו ודאי וההוא שור. שור תס. ויעקב איש תס רבון ושלט מאריה דציתא דההוא שור תס שארי בגווייה צגין דאית שור מועד צסטר ערלת פריעה. וכמה גרדיני נימוסין נפקין מניה עד דרגא דתרייתא דחקרי שאי"ה ההוא דאפיל ציתין דעלמא דלא דיירין צהו בני נשא. וכלהו נפקי מההוא שור מועד. ודא צחצורא דחמוד

שיח יצחק ח"א בענין ב' נונין ההפוכין

והוא ענין נפלא כי ידוע שד' חיות המרכבה הם שרשי כל הנבראים מהם למטה המתחלקים תחת ד' סוגים, ד' יסודות, וד' איכויות ופני השור הוא משמאל. ומשם למטה נשתלשל שור נגח הוא מתמול שלשום מד' אבות נזיקין והוא שהחריב את בית המקדש השני כמ"ש (ישעיה כד, יב) "ושאייה יוכת שער" ואמרו רז"ל (סוטא מח.) "דאמר מר בר רב אשי לדידי חזי ליה ומנגח כי תורא" כי שרשו הוא מקום חורבן ציה ושממה שהוא כח ההעדר הנמצא בכל דבר. כי כן מדה"ד העליון נותן שיתנהג הכל בדין ובמשפט לפי מעשי בני אדם ומשם כוחו